

6. tanulmány

Péter szolgálata

Augusztus 4., szombat délután

A munkának azonban nem volt szabad itt [Jeruzsálemben] megállni. Isten művét ki kellett terjeszteni a föld legtávolabbi határáig. Krisztus azt mondta tanítványainak: „Tanúi voltatok életemnek, a viláგért hozott önfeláldozásomnak. Láttátok Izraelért végzett fáradozásaimat. Nem jöttek hozzám, hogy életük lehessen; jóllehet a papok és főemberek a felsoroltakat mind megcselekedték velem; elvetettek engem, amint a szent írások előre megmondták, mégis kapnak egy másik alkalmat Isten Fia elfogadására. Láttátok, hogy mindazokat, akik hozzám jönnek, és megvallják bűneiket, kész vagyok elfogadni. »Azt, aki hozzám jön, semmiképpen ki nem vetem.« (Jn 6:37) Mindazok, akik csak akarják, megbékülhetnek Istennel, és megkaphatják az örökkévaló életet. Rátok, tanítványaimra bízom most az irgalmasságnak ezt az üzenetét. Először Izraelnek kell ezt átadnotok, és azután minden nemzetnek, nyelvnek és népnek. Mindazokat, akik hisznek Jézus Krisztusban, egy egyházba kell összegyűjtenetek.” – *Jézus élete*, 821. o.

Népünk azt vallja, hogy mindenki másnál jobban ismeri az igazságot. Ezért életüknek és jellemüknek összhangban kellene állnia hitükkel. Közel a nap, amikor az igazakat, mint értékes gabonát kévékbe kötik a menny tárházai számára, míg a gonoszokat konkolyként gyűjtik össze az utolsó nagy nap tüzére szánva. De a gabona és a konkoly „együtt növekednek az aratásig” (Mt 13:30). Mindennapi kötelességeik végzése közben az igazak mindvégig érintkezni fognak az istentelennel. A viláგosság gyermekei szétszórtan élnek a sötétség alattvalói között, hogy az ellentétet mindenki láthassa. Így kell az Isten gyermekeinek „annak dicsőségét hirdetni, aki a sötétségből az Ő csodálatos

világosságára hívott ki titeket” (1Pt 2:9). A szívükben izzó mennyei szeretet, a krisztusi béke és szeretet megnyilvánulása az életükben bepillantást enged a mennybe, hogy az emberek lássák és értékeljék annak tökéletességét. – *Bizonyságtételek*, V. köt., 100. o.

Augusztus 5., vasárnap – LIDDÁBAN ÉS JOPPÉBAN

Sokan voltak azután olyanok is Jeruzsálemben, akik titokban hittek Jézusban, és olyanok is sokan, akiket a papok és a főemberek félrevezettek. A tanítványoknak őket is meg kellett ajándékozniuk az evangéliummal, és megtérésre hívni őket. A tanítványoknak mindenki előtt világossá kellett tenni azt a csodálatos igazságot is, hogy egyedül Krisztus útján lehet elnyerni a bűnök bocsánatát. Miközben egész Jeruzsálemet felkavarták az elmúlt néhány hét izgalmas eseményei, az evangélium prédikálása tehette a legmélyebb hatást az emberekre. [...]

A Szentlélek ajándékával a tanítványok csodálatos hatalmat kaptak. Bizonyságtételüket jelek és csodák erősítették meg. Nemcsak a tanítványok tettek csodákat, hanem azok is, akik elfogadták üzenetüket. Jézus ezt mondta: „Azokat pedig, akik hisznek, ilyen jelek követik: az én nevemben ördögöket űznek; új nyelveken szólnak. Kígyókat vesznek föl; és ha valami halálost isznak, meg nem árt nekik; betegekre vetik kezeiket, és meggyógyulnak.” (Mk 16:17–18) – *Jézus élete*, 820–821. o.

Tanítói működése közben Péter apostol meglátogatta a Liddában lakó hívőket is. Meggyógyította Éneást, akit a köszvény nyolc év óta ágyhoz kötött. „Jézus Krisztus meggyógyít téged” – mondta neki az apostol. „Kelj föl, vesd meg magad az ágyadat”. „És azonnal felkele és láták őt mindnyájan, kik laknak vala Liddában és Sáronban, kik megtérének az Úrhoz.” – *Az apostolok története*, 131. o.

Dorkás Joppében élt, akinek ügyes ujjai gyorsabban dolgoztak, mint a nyelve. Tudta, kinek nincs megfelelő ruhája, ki szorul szerető gondoskodásra, és ingyen segített a szűkölködőkön. Amikor Dorkás meghalt, a joppébeli gyülekezet jól tudta, kit veszített el. Nem csoda hát, hogy gyászolták és siratták. Olyan értékes asszony volt, akit Isten hatalmával

visszahoztak a halálból, hogy szeretete, hozzáértése és ereje továbbra is a többiek áldására lehessen. – *Bizonyságtételek*, V. köt., 304. o.

A halott feltámasztásának ez a nagy műve eszközül szolgált arra, hogy sokan megtérjenek Joppében Jézus hitére. – *A megváltás története*, 281. o.

Augusztus 6., hétfő – KORNÉLIUS OTTHONÁBAN

Habár Kornélius római volt, megismerte az igaz Istent, és elhagyta a bálványimádást. Engedelmeskedett Isten akaratának, és igaz szívvel imádta Őt. Nem csatlakozott ugyan a zsidókhoz, de ismerte őket, és alávetette magát az erkölcsi törvénynek. Nem metélkedett körül, nem vett részt a ceremóniális szertartásokban, azért a zsidók tisztátalannak tekintették. Mégis bőkezűen támogatta a zsidó ügyet gazdag adományaival. Közelen és távolban ismerték jótékonykodásairól és jó akaratú segítőkészségéről. Igazságos élete jó hírnevet biztosított számára a zsidók és pogányok között egyaránt.

Augusztus 7., kedd – A SZENTLÉLEK AJÁNDÉKA

A Szentlélek kiáradása a pogányokra nem volt egyenlő a keresztséggel. A megtéréshez minden esetben megkívánt lépések: a hit, a bűnbánat és a keresztség. Így az igazi keresztények egyesülnek az egy Úrban, egy hitben és egy keresztségben. A különféle vérmérsékletek a megszentelő kegyelem által megváltoznak, és ugyanazon kiváló alapelvek kormányozzák mindnyájuk életét. Péter engedett a hívő pogányok könyörgésének, és velük maradt egy ideig, hirdette Jézust a környéken levő összes pogánynak. – *A megváltás története*, 289. o.

A Szentlélek ígérete nem korlátozódik sem korra, sem fajra. Krisztus kijelentette, hogy Lelkének szent befolyásában követői a világ végezetéig részesülnek. Pünkösöd napjától kezdve mind a mai napig el is küldte a Vigasztalót mindazoknak, akik Krisztust elfogadták Üdvözítőjüknek; a Szentlélek eljött, mint tanácsadó, megszentelő, vezető és tanú. Minél

szorosabb összeköttetésben éltek a hívők Istennel, annál világosabban és erőteljesebben tettek bizonyosságot Megváltójuk szeretetéről és megmentő kegyelméről. Férfiak és nők jelként és csodaként álltak a világ előtt, akik az üldöztetés és próbatétel hosszú évszázadai alatt a Lélek segítségét nagymértékben élvezték. Az angyalok és emberek előtt bizonyították be a megváltó szeretet átformáló hatalmát. – *Az apostolok története*, 49. o.

Mindazáltal azok sem mentesültek a további támadásoktól és kíséresektől, akik pünkösdkor erőt nyertek a magasságból. Ha bizonyosságot tettek az igazságról és jogosságról, az igazság ellensége több ízben támadt ellenük, hogy megfossa őket keresztény tapasztalataiktól. Istentől nyert erejükkel felvértezve még fokozottabb küzdelmet vívtak, hogy Jézus Krisztusban elérjék az érett férfiúságot. Naponta könyörögtek újabb kegyelemért, hogy mind közelebb és közelebb jussanak a tökéletességhez. A Szentlélek befolyása alatt még a leggyengébbek is megtanulták hitük gyakorlása közben, hogy a rájuk bízott képességeket növeljék. Így egyszermind megszentelődtek, megtisztultak és nemesedtek. Miután alázatosan engedelmeskedtek a Szentlélek befolyásának, részt nyertek az istenség teljességéből, és átformálódtak Isten képmására. Az idők folyamán Krisztus nem változtatott búcsúzásakor tett ígéretén, hogy követőinek elküldi a Szentlelket. Isten nem korlátozta kegyelme gazdagságának kiáradását a földön, hogy gyermekeire szálljon. Azonban ígéretének beteljesedése nem észlelhető olyan mértékben, ahogy lehetne, az abban keresendő, hogy az ígéretet nem értékeli annyira, ahogy kellene. Ha minden keresztény készséges volna elfogadni, akkor elnyerhetné a Szentlelket. Ahol a Szentlélek szükségességét alig veszik figyelembe, ott lelki sivárságot, sötétséget, süllyedést és halált láthatunk. Ahol értéktelen dolgok kötik le a figyelmet, ott az isteni erő hiányzik, az az erő, amely szükséges a gyülekezet növekedéséhez és fejlődéséhez; ez az erő hozza a többi áldást is, és Isten felmérhetetlen bőségben kínálja ezt fel mindnyájunknak.

Ha tehát a Szentlélek az erő közvetítője, akkor miért nem éhezünk és szomjúhozunk a Lélek adományát? Miért nem beszélünk erről, és miért nem tesszük imáink és prédikációink tárgyává? Az Úr készségesebben

adja Szentlelkét azoknak, akik neki szolgálnak, mint ahogy a szülők adják gyermekeiknek ajándékaikat. Krisztus minden munkása naponta könyöröggön Istenhez a Lélek keresztségéért. A keresztyén munkások gyűljenek össze csoportokba; kérjenek segítséget és mennyei bölcsességet a helyes tervezésre és kivitelezésre egyaránt. Különösen azt kérjék Istentől, hogy kiválasztott követeit részesítse a lelki munka mezején a Lélek csodálatos keresztségében. A Lélek megnyilvánuló ereje Isten munkásai életében oly hatalmasan támogatná az igazság hirdetését, ahogy azt a világ minden tisztelete és dicsősége együttvéve sem adhatja meg. – *Az apostolok története*, 49–50. o.

Krisztus megígérte egyházának a Szentlélek ajándékát, és ez az ígéret ránk is éppen úgy vonatkozik, mint az első tanítványokra. Minden más ígérethez hasonlóan, Krisztus ezt az ígéretet is feltételekhez kötötte. Sokan vannak, akik hisznek az Úr ígéreteiben, és vallást tesznek arról, hogy igénylik azokat. Sokat beszélnek Jézus Krisztusról és a Szentlélekről, mégsem nyernek semmi áldást. Nem szánják magukat a Szentlélek vezetése és az isteni erők ellenőrzése, uralma alá. Mi nem tudjuk használni a Szentlelket. A Szentlélek kell, hogy használjon bennünket. Isten a Lélek útján munkálkodik népében: „munkálja bennetek mind az akarást, mind a munkálást jó kedvéből” (Fil 2:13). Sokan azonban nem akarják magukat ennek alávetni. Életük ügyeit maguk intézik. Ezért nem is akarják elfogadni és nem is kapják meg a mennyei ajándékot. Isten csak azoknak adja Szentlelkét, akik alázatosan várakoznak őrá, akik éberen figyelnek vezetésére és kegyelmi ajándékaira. Ez a hit által igényelt, megígért áldás maga után von minden más áldást is. Krisztus az áldást kegyelmének gazdagsága szerint adja nekünk. Kész arra, hogy minden lelket megáldjon szüksége és befogadóképessége szerint. – *Jézus élete*, 672. o.

Ha hiányérzet van a lelkünkben, ha szentségre éhezünk, ha szentségre szomjazunk, ez annak a bizonyítéka, hogy Jézus Krisztus munkálkodik a szívünkben azzal a céllal, hogy Őt keressük, és a Szentlélek adományozása által elvégezze értünk, amit lehetetlen megtennünk magunkért. Nem kell sekélyes vizeknél kielégítenünk a szomjúságunk-

kat, hiszen közvetlenül fölöttünk áll a csodálatos forrás, amelynek bőséges vizét ingyen ihatjuk, ha a hit ösvényén kissé magasabbra emelkedünk.

Isten ígéje az élet forrása. Amikor ezek után az élő, éltető források után kutatsz, a Szentlelken keresztül Krisztussal lépsz közösségre. Jól ismert igazságok újabb szemszögből tárulnak eléd; a szentírási szövegek fényvillanásokként új jelentőséget nyernek előtted; felismered más igazságok viszonyát a megváltás munkájához, és tudni fogod, hogy Krisztus vezet, és az isteni tanító áll melletted. – *Gondolatok a Hegyibeszédről*, 19–20. o.

Dicséretre méltó, hogy milyen megbízhatón munkálkodsz! A kiadóban többen jól tennék, ha követnék példádát a hűségben, szorgalomban és alaposágban. De hiányoznak belőled Isten Lelkének kegyességei. Bár értelmes lennél, mégis visszaélsz a képességeiddel. Jézus eléd tárja, neked ajándékozza kegyelmét, türelmét és szeretetét. Elfogadod-e az ajándékot? Vigyázva őrködj szavaid és tetteid fölött! Hiszen mindennapi életeddel magvetést végzel. Minden gondolat, kiejtett szó, véghezvitt cselekedet földbe hintett mag, amely kikel, és gyümölcsöt terem vagy az örök életre vagy a nyomorúságra és romlásra. Gondold meg, testvérem, Isten angyalai hogyan tekintik szomorú állapotodat, amikor eltűröd, hogy a dührohamaid uralkodjanak rajtad! Majd bejegyzik a történeteket a mennyei könyvekbe. Amilyen magot vetünk, olyan lesz az aratás is. Semmi kétség: le kell majd aratnod, amit elvetsz. – *Bizonyágtételek*, IV. köt., 366. o.

Uralkodj étvágyadon, Jézus nevében légy győztes e ponton! Helyes szokások mellett megjavulhat az egészséged. Igen szétzilált az idegrendszered, de a Mindenható orvos meg tudja gyógyítani testedet is, nemcsak a lelkedet. Tedd az Ő erejét támaszoddá, kegyelmét erősségeddé, akkor testi, erkölcsi, lelki erőid jelentősen javulni fognak! Többet kell leküzdened, mint némelyeknek, ezért nehéz tusa vár rád, de Jézus megbecsüli komoly igyekezetedet; tudja, milyen erőfeszítést követel, hogy énedet Isten Lelkének uralma alatt tartsd. Bízad magad Jézus kezére! Legyen a magad művelése a kötelességed, hogy áldás lehess gyermekeid

és ismerőseid javára. A menny örömmel tekint minden győzelemre, amelyet az önuralom terén kivívsz. Ha megszabadulsz a haragtól, a féktelen kitörésektől, ha Jézusra tekintesz, aki hitünk szerzője és bevégezője – az Ő érdemei révén keresztény jellemet tudnál kialakítani. – *Bizony-ságtételek*, IV. köt., 366. o.

Augusztus 8., szerda – AZ ANTIÓKHIAI GYÜLEKEZET

Miután az üldözés következtében a tanítványok elmenekültek Jeruzsálemből, az evangélium nagyon gyorsan terjedt a Palesztina határain túl fekvő vidékeken. Sok kis hívő csoport alakult a fontos központokban. A tanítványok közül egyesek „eljutának Főniciáig, Ciprusig és Antiókhiaig, prédikálván az igét” (Csel 11:19). Rendszerint csak a héberekkel és görög zsidókkal foglalkoztak, akik akkor a világ majdnem minden városában éltek.

Szíria akkori fővárosa, Antiókhia is azon városok közé tartozott, amelyek – az írás szerint – szívesen fogadták az evangéliumot. Kiterjedt kereskedelme folytán a sűrűn lakott központot igen sok, különböző nemzetiségű ember kereste fel. Ezen kívül Antiókhia egészséges fekvése, gyönyörű vidéke, gazdagsága, műveltsége és előkelő életmódja miatt is igen szerették a gondtalan kényelmet és szórakozást keresők. Az apostoli korszakban Antiókhia a tobzódás és bűn városa volt. – *Az apostolok története*, 155. o.

Antiókhiaiban nevezték a tanítványokat először keresztényeknek. Ezt a nevet azért adták nekik, mert Krisztus volt prédikációjuk, tanításuk és beszélgetésük fő tárgya. Állandóan elsorolták azokat az eseményeket, amikor mint tanítványai személyes jelenlétének áldásait élvezhették. Fáradhatatlanul időztek tanításainál, a betegek csodálatos gyógyításánál, hogyan űzte ki az ördögöket, és támasztotta fel a halottakat. Remegő ajakkal és könnyező szemekkel beszéltek a Gecsemáné kertben átélt haláltusájáról, elárultatásáról, kihallgatásáról, kivégzéséről, türelméről és alázatosságáról, amellyel eltűrte a gyalázatot és gyötrelmet, amivel ellenségei illették, és isteni részvétét, amellyel imádkozott üldözőiért. Feltámadása, mennybemenetele és mennyei szolgálata,

mint közbenjáró az elbukott emberiségért, kedvenc beszéd tárgyuk volt. A pogányok méltán nevezhették őket keresztényeknek (Christianus: Krisztus követői), mivel Krisztust prédikálták, és Istenhez is általa küldték fel imáikat. – *A megváltás története*, 302. o.

Tiszta hitvallás, őszinte, szent életmód teszi az embert kereszténnyé. Ám amióta Sátán a mennyben vereséget szenvedett, a csalás és durvaság útját járja, sajnos vannak keresztények, akik eltanulják módszereit és eljárását. Noha állítják, hogy Isten ügyét szolgálják, mégis a maguk hasznára kiforgatják embertársaikat jogaikból. – *Bizonyságtételek a prédikátoroknak*, 280. o.

Láttam, hogy sokaknak meg kell tanulni, mit jelent kereszténynek lenni, hogy ez nemcsak név, hanem Krisztus gondolatainak birtoklása, és az Isten akaratának való teljes engedelmesség. Különösen a fiatalokra vár nagy munka, akik sosem láttak nélkülözést és nehézséget; akik makacsok, és akaratukat azt nem szánják Isten dicsőségére. Addig haladnak előre, amíg akaratukat keresztelik, és akkor elveszítik az önuralmukat. Nem Isten akarata lebeg szemük előtt. Nem igyekeznek megtanulni, hogyan lehetnek leginkább Isten dicsőségére, hogyan segíthetnék elő ügyét, vagy lehetnének mások javára. Hanem miként szolgálhatnak önmagukat. Az ilyen vallás semmit nem ér. Ezeket az embereket amikor megmériük, könnyűnek találják őket. – *Bizonyságtételek*, I. köt., 152. o.

Alig akad, aki igazán érti, mit jelent a keresztény szó: olyanak lenni, mint Krisztus. Jót tenni, mindennemű önzést lerázni, és az életünket azzal változtatni sajátossá, hogy önzetlenül végezzük a jótetteket. Üdvözítőnk embereket hoz a gyülekezetbe, hogy önzetlenül gondoskodjunk róluk, neveljük őket a menny számára, és így legyünk munkatársai. A gyülekezet mégis sokszor elutasítja, és az ördög karjaiba űzi őket. Az egyik tag így szól: nem kötelességem – majd semmitmondó kifogást tesz hozzá. A másik is így szól: nekem sem kötelességem – és végül senki sem vállalja. Magára hagyják szegényt, hogy gondozatlanul vesszen el. Holott minden keresztény kötelessége kivenni

részét ebből az önmegtagadó, önfeláldozó szolgálatból. – *Bizonyságtételek*, II. köt., 331. o.

Válaszd inkább a nyomort, a szégyent, a barátok elhidegülését vagy bármilyen szenvedést, mintsem hogy bűnnel szennyezd be a lelkedet! Inkább a halál, mint a becstelenség és Isten törvényének megszegése! Ez legyen a jelszavunk. – *Bizonyságtételek*, V. köt., 147. o.

Szeretni Istent és szeretni az embereket is – ez a keresztyén ember kötelessége. A szeretet törvénye áll szívének tábláin, Krisztus Lelke él benne, a jelleme pedig jótettekben nyilvánul meg. Jézus szegény lett, hogy szegénysége által gazdagok lehessünk. Az a kérdés, milyen áldozatra vagyunk hajlandóak az Ő kedvéért? Tisztelettel őrizzük-e szívünkben az iránta való szeretetet? Szeretjük-e felebarátunkat, amint Ő szeretett minket? Ha ez a szeretet él bennünk az emberek iránt, az arra készlet, hogy alaposan megfontoljuk: vajon a szavaink, tetteink kísértést jelentenek-e azok számára, akiknek kevés az erkölcsi ereje? Akkor majd nem ítéljük meg a gyengéket és szenvedőket, mint a farizeusok, hanem törekszünk eltávolítani minden botránykövet testvéreink ösvényéről, nehogy letérítsük őket a helyes útról. – *Bizonyságtételek*, V. köt., 359. o.

Válságba kerül minden intézményünk, titkos munka folyik majd ellenük mind a hívők, mind a hitetlenek sorából kiindulva. Nem szabad elárulni a bizalmat, a szent megbízatást, hogy hasznot húzzunk belőle, vagy a magunk dicsőségét szolgáljuk. Szüntelenül féltő gondoskodással kell őrködnünk a lelki életünk felett, nehogy rossz példát mutassunk a világnak. Szóljatok és cselekedjetek így: „Keresztyén vagyok. Nem viselkedhetem a világ elvárásai szerint. Mindenekfölött kell Istent szeretnem, felebarátaimat pedig úgy, mint magamat. Nem köthetek olyan egyezséget, nem nézhetem el az olyan megállapodást, amely akár a legkevésbé is fenyegeti hasznavehetőségemet, gyengíténé befolyásomat vagy lerombolná az Isten eszközeibe vetett bizalmat...”. – *Bizonyságtételek*, V. köt., 479. o.

Bárcsak adna az Úr igaz belátást, hogy megérthetnénk, mit jelent kereszténynek lenni, olyanná lenni, mint Krisztus volt! Jézus nem a maga kedvtelésére élt. – *Bizonyágtételek*, V. köt., 214. o.

Augusztus 9., csütörtök – HERÓDES ÜLDÖZÉSE

Heródes saját bevallása szerint úgy tért át a zsidó hitre, és láthatólag nagyon buzgó volt a törvény ceremóniáinak megőrzésében. Júdea kormányzása a kezében volt, alárendelve Claudius római császárnak, és ezen kívül a galileai negyedes fejedelemséget is ellátta. Heródes abban a reményben törekedett a zsidók kegyére, hogy így megtartja hivatalát és kitüntetését, azért igyekezett teljesíteni a zsidók kívánságát Krisztus egyházának üldözése által. Munkáját azzal kezdte meg, hogy elkobozta a hívők házait és javait, majd bebörtönözte a vezetőket. Elfogatta Jakabot, és tömlöcbe vetette, majd elküldött egy hóhért, hogy karddal ölje meg, amiképpen az előtte uralkodó Heródes is lefejeztette Keresztelő Jánost. Ekkor vakmerőbb lett, mivel látta, hogy a zsidóknak tetszenek cselekedetei, azért bebörtönöztette Pétert. Ezeket a kegyetlenségeket a húsvét szent ünnepe előtt cselekedte.

Az emberek helyeselték Heródes tettét, hogy megölette Jakabot, habár némelyek kifogásolták zárt körben való végrehajtását. Azt állították, hogy Jakab nyilvános kivégzése jobban megfélemlítette volna a hívőket és a velük rokonszenvezőket. Heródes ezért fogságban tartotta Pétert, hogy kedvezzen a zsidóknak a kivégzés nyilvános látványosságával. – *A megváltás története*, 292. o.

Végre kitűzték Péter kivégzésének napját, de a hívők imái még mindig felszálltak a mennybe, és mialatt minden törekvésüket és rokonszenvüket buzgó imában fejezték ki, Isten angyalai őrizték a bebörtönözött apostolt. Az ember végső válságos helyzete alkalom Isten számára. Pétert két katona közé helyezték, és két láncsal megbilincseltek. Mind egyik láncot odaerősítették az örök csuklójához, így a tudtuk nélkül meg sem mozdulhatott. A börtön ajtóit alaposan megerősítették, és erős őrséget állítottak eléjük. Az emberi eszközökkel való kimentés vagy menekülés esélye teljesen kizárt volt.

Az apostolt azonban nem félemlítette meg ez a helyzet. Krisztus megtagadása után, amikor a Megváltó visszahelyezte tiszttségébe, rettenthetetlen bátorsággal szállt szembe a veszéllyel. Nemes bátorságot tanúsított a keresztre feszített, feltámadott és mennybe ment Megváltó hirdetésében. Azt hitte, hogy most jött el az ideje, hogy feladja életét Krisztusért. – *A megváltás története*, 293. o.

Végül megállapították Péter kivégzésének napját, de a hívők imái még mindig ostromolták az eget. Mialatt teljes szívvel-lélekkel kértek segítséget buzgóságos könyörgésben, Isten angyalai őrizték a fogoly apostolt. – *Az apostolok története*, 145. o.

Heródes tudta, hogy egyáltalán nem szolgált rá dicsőítésükre és hódolatukra, de mégsem dorgálta meg a nép bálványimádását, hanem elfogadta, mintha az megillette volna őt. Arcát eltöltötte a kielégült büszkeség pírja, amint hallotta feltörő kiáltásukat: „Isten szava ez és nem emberé” (Csel 12:22). Ugyanazok a szavak, amelyek most egy gonosz bűnöst dicsőítettek, néhány évvel ezelőtt őrjöngő kiáltásban kitörve követelték: „El Jézussal! Feszítsd meg őt! Feszítsd meg őt!” Heródes nagy élvezettel fogadta hízelgésüket, hódolatukat, és szíve ömujjongással telt meg. De hirtelen gyors és rettenetes változás ment végbe rajta. Arca elsápadt, mint a halotté, és halálküzdelem torzította el. Nagy izzadságcseppek jelentek meg a bőrén. Egy pillanatig a fájdalomtól és rettegetől földbe gyökerezve állt, majd sápadt, szederjes arcával a félelemtől megdermedt barátai felé fordulva így szólt hozzájuk: „Azt, akit ti istenként felmagasztaltatok, lesújtotta a halál!” – *A megváltás története*, 298. o.

Péter kiszabadítására a mennyből leszálló angyal Heródesen is elvezte a harag és az ítélet munkáját. Az angyal meglegyintette Pétert, hogy álmából felébressze; de egészen más ütést mért az istentelen királyra. Megalázta büszkeségét, és végrehajtotta a Mindenható büntetését. Isten megtorló ítélete következtében Heródes testi és lelki gyötrelmek között halt meg. – *Az apostolok története*, 152. o.

Az Úr Jézus Krisztus kegyelmének és szeretetének, valamint a földön élő gyülekezetével való gyöngéd kapcsolatának meg kell mutatkoznia művének növekedése és a világszéles evangelizáció által! Az igazság és szentség mennyei alapelveinek egyre szembetűnőbbben kell meglát-szódnia Krisztus követőinek életében! Nagyobb önzetlenségnek és szerénységnek kell megmutatkozni az üzleti ügyekben, mint ahogyan az a pünkösdi napi Szentlélek kitöltés óta a történelem során érvényre jutott! Az önző, világi vállalkozások sikerének a legkisebb benyomást sem szabad tennie azokra az emberekre, akik várják, munkálják és imában kérik az Úr és Megváltó Jézus Krisztus eljövetelét a menny felhőiben, hatalommal és dicsőséggel! – *Szemelvények*, I. köt., 113. o.